

POLITIKA VAROVANJA IN ZAŠČITE OTROK

SPLOŠNA NAČELA

Plesna zveza Slovenije (PZS) je sprejela naslednjo politiko varovanja in zaščite otrok z namenom zagotoviti, da imajo vsi, ki se ukvarjajo s plesom otrok, moralno in pravno obveznost, da delijo, si prizadevajo za in izvajajo najvišje možne standarde vedenja, skrbi in odgovornosti za varnost in dobrobit otrok, mladih in učencev (vsak človek mlajši od 18 let se šteje za otroka).

PZS verjame, da imajo vsi otroci, vključeni v ples, temeljno pravico do zaščite, da lahko uživajo v plesu brez vseh oblik zlorab in izkoriščanja, ter pravico, da se njihovi glasovi slišijo, ne glede na čas in kraj. V tem duhu je PZS v celoti zavezana varovanju in podpori varnosti ter blaginji otrok v plesu. Blaginja otrok je najpomembnejša. PZS pričakuje, da bodo vsi, vključeni v ples, delili to zavezo.

Vsi otroci, ne glede na kakršno koli osebno značilnost, vključno z njihovo starostjo, spolom, jezikom, barvo kože, zmožnostmi, morebitno invalidnostjo, narodnostjo, kulturo, rasnim poreklom, verskim prepričanjem, političnim ali drugim mnenjem, socialno-ekonomskega ozadja, kraja ali vrste prebivališča, spolne identitete in spolne usmerjenosti, imajo enake pravice, da se počutijo varne in zaščitene pred kakršno koli obliko zlorabe, nadlegovanja in zanemarjanja, ter imajo pravico sodelovati v plesu v varnem, zdravem, pravičnem, vključujočem, nenasilnem, pozitivnem, spoštljivem in prijetnem okolju, v vseh vlogah in na vseh ravneh.

Zdravje, dobrobit in zaščita otrok sta odgovornost vseh, ne glede na to, iz katere države prihajamo ali kakšno vlogo imamo v plesu. To pomeni, da ima vsak v plesnem svetu dolžnost, da se odzove na kakršne koli sume kršitev, ki jih imajo oni sami ali drugi glede otroka ali vedenja odraslega.

To se nanaša na sum kršitev, ki nastanejo tako znotraj kot zunaj plesnega okolja. Zaščita otrok vključuje tako preventivne ukrepe za zmanjšanje možnosti nastanka škode kot tudi ukrepe za odzivanje, katerih cilj je zagotoviti, da se v primeru suma kršitev z njimi ustrezno ravna.

VRSTA ZLORABE – ZNAKI IN KAZALCI

Zloraba je kršitev človekovih in državljanskih pravic posameznika s strani druge osebe ali oseb. Zloraba je grdo ravnanje z otrokom. Nekdo lahko zlorabi ali zanemarja otroka tako, da mu povzroči škodo ali pa ne ukrepa, da bi škodo preprečil. Otroci so lahko žrtve zlorabe v družini, v institucionalnem okolju ali v skupnosti s strani oseb, ki jih poznajo, ali, redkeje, s strani drugih (npr. prek interneta). Zlorablajo jih lahko odrasli, drug otrok ali otroci. Vrste zlorabe: fizična zloraba, spolna zloraba, čustvena zloraba, zanemarjanje in opustitev dolžnosti, diskriminatorna zloraba, ustrahovanje, poniževanje, institucionalna zloraba, slaba ali nevarna praksa.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki zlorabe: samopoškodovanje, samomorilske misli, povečana tesnoba, agresija in težave z obvladovanjem jeze, izostajanje od pouka, izostajanje od sestankov, motnje hranjenja, umik v samoto, nezaupanje v druge, nepredvidljivo in nenavadno vedenje, povečana uporaba ali alkohola ali drugih substanc ali njihova zloraba, vidna napetost, depresija, opazno iskanje tolažbe in potrditve pri drugih, pogosto iskanje dodatne pozornosti pri drugih, poslabšanje telesnega zdravja, slabo spanje, vključno z nočnimi morami, nenadna sprememba vedenja itd.

Fizično nasilje pomeni vsako namerno in nezaželeno dejanje, ki lahko vključuje, vendar ni omejeno na, udarjanje, pretepanje, brcanje, stresanje, metanje, zastrupitev, grizenje, opekline, oparjenje, utopitev, dušenje ali kakršno koli drugo fizično poškodovanje otroka, ki povzroči fizično travmo ali poškodbo. Takšno dejanje lahko vključuje tudi prisilno ali neprimerno telesno aktivnost (npr. prisiljevanje otroka k treningom in tekmovanjem, ki presegajo zmogljivosti njegovega nezrelega in rastočega telesa ali omejitve zaradi invalidnosti), prisilno uživanje alkohola, neprimernih drog, substanc ali strupov, prisilne dopinške prakse (uporaba drog za izboljšanje zmogljivosti ali odložitev pubertete) ali neprimerno prehrano brez upoštevanja otrokovih zdravstvenih in prehranskih potreb.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki fizičnega nasilja: nepojasneni zlomi ali odrgnine ali opekline ali druge poškodbe, neprimerno oblačenje za skrivanje modric ali drugih poškodb, strah pred približevanjem staršev ali skrbnika za pojasnilo ali splošno prikrievanje vidnih poškodb, izjemna agresivnost ali izjemna zaprtost, nezdravljene zdravstvene težave, izrazit strah pred zdravniško oskrbo, poškodbe, ki jih ni mogoče pojasniti na katerem koli delu telesa, zganjanje ob dotiku ali približevanju, zadržki po preoblačenju v ustreznih situacijah, strah pred starši, odraslimi ali drugimi, strah pred odhodom domov ali na določena mesta, izjemne spremembe v vedenju itd.

Spolno zlorabo predstavlja prisiljevanje ali nagovarjanje otroka k sodelovanju pri spolnem odnosu ali spolnih dejavnostih, ki lahko vključujejo neprimerno dotikanje ali fizični stik, penetrativna (npr. posilstvo ali oralni seks) ali nepenetrativna (npr. poljubljanje, masturbacija, drgnjenje in dotikanje prek oblačil) spolna dejanja. Lahko vključujejo tudi dejavnosti brez fizičnega stika, kot so vključevanje otrok v gledanje ali ustvarjanje spolnih sporočil, fotografij ali spletnih slik, opazovanje spolnih dejavnosti ali spodbujanje otrok k spolno neprimernemu vedenju ali pridobivanje zaupanja otroka v pripravi na zlorabo (tudi prek interneta). Spolna zloraba se lahko zgodi med osebami istega ali nasprotnega spola, storijo pa jo lahko drugi otroci, mladi ali odrasli.

Nekateri znaki in vedenjski kazalci spolne zlorabe: krvavitev, bolečina, srbenje, pritožbe ali občutljivost spolovil ali zadnjice, bolečine v trebuhu ali nelagodje pri hoji ali sedenju, nervoznost ali strah pred tem, da bi ostali sami z določenimi osebami ali skupinami, mokrenje postelje, spolno prenosljive okužbe sečil/vaginalne okužbe, nepričakovani ali nepojasneni denar ali darila, ugrizi ljubezni, govorjenje o občutkih sramu zaradi spolnih aktivnosti, namigovanje, da imajo skrivnosti, ki jih ne smejo povedati nikomur, spolno neprimerno vedenje do vrstnikov ali odraslih, modrice ali poškodbe na delih telesa, ki običajno niso vidni, nepravilen in moten vzorec spanja ter slaba koncentracija, huda razburjenost ali nemirnost med kopanjem/oblačenjem/slačenjem/zdravniškim pregledom, nenavadno ali izpopolnjeno ali nenavadno spolno znanje, preživljanje veliko več ali veliko manj časa na spletu, brisanje uporabniških računov in profilov ali ustvarjanje veliko novih, poskusi, da bi se naredili čim manj privlačni itd.

Čustveno zlorabljanje je vztrajno grdo ravnanje z otrokom, ki ima hude in trajne negativne posledice za otrokov čustveni razvoj. Lahko vključuje sporočanje otrokom, da so brez vrednosti ali neljubljeni, nezadostni ali cenjeni le, če izpolnjujejo potrebe druge osebe. Vključuje lahko tudi to, da otroku ne dajo priložnosti za izražanje svojih mnenj, ga namerno utišajo ali posmehujejo / se smejiijo temu, kar pravi ali kako komunicira. Lahko vključuje nalaganje pričakovanj, ki niso primerna glede na starost ali razvoj. To lahko vključuje interakcije, ki presegajo razvojne

zmožnosti otroka, pa tudi prekomerno zaščito in omejevanje raziskovanja in učenja ali preprečevanje sodelovanja v normalnih družbenih interakcijah. Čustveno zlorabo lahko pomeni, da otrok vidi ali sliši grdo ravnanje z drugimi, pa tudi resno ustrahovanje (vključno s kibernetiskim ustrahovanjem), nenehno kritiziranje ali popolno ignoriranje, nenehno kričanje, zasmehovanje ali poniževanje, kar povzroča, da se otroci počutijo prestrašeni ali v nevarnosti, ali izkoriščanje ali pokvarjenost otrok. Nekaj stopenj čustvene zlorabe je prisotne v vseh vrstah grdega ravnanja z otrokom, čeprav se lahko pojavi tudi samostojno.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki čustvenega nasilja: upočasnen razvoj, bodisi fizični bodisi čustveni, strah pred napakami, nizka samozavest, izrazito samokritično vedenje, priča nasilju v intimnem partnerstvu, nespečnost, zaostanek v razvoju ali rasti, nevrotično vedenje, kot je vijanje las ali zibanje, drugačen način oblačenja v primerjavi z drugimi otroki v družini, nenadne motnje govora, kot je jecljanje, težave z obvladovanjem jeze, slabši učni uspeh in nizka raven ambicij za prihodnost, mokrenje postelje brez medicinskih vzrokov, pomanjkanje samozavesti ali potreba po odobravanju ali pozornosti, nezmožnost izražanja čustev itd.

Zanemarjanje in opustitev dolžnosti pomenita vztrajno neizpolnjevanje otrokovih osnovnih fizičnih in/ali psiholoških potreb, kar lahko povzroči resno ogrožanje otrokovega fizičnega, čustvenega, psihološkega ali kognitivnega razvoja ali zdravja. Zanemarjanje lahko vključuje to, da starš ali skrbnik/varuh otroka ne zagotovi ustrezne hrane, oblačil in strehe nad glavo (vključno z izključitvijo iz doma ali zapustitvijo), ne zaščiti otroka pred nevarnostjo ali fizično in čustveno škodo, ne zagotovi ustreznega nadzora ali dostopa do ustrezne socialne in zdravstvene oskrbe ali zdravljenja. Vključuje lahko tudi zanemarjanje otrokovih osnovnih čustvenih potreb ali neupoštevanje le-teh, ali pa neuspeh pri zagotavljanju ljubezni in naklonjenosti. Zanemarjanje se lahko pojavi že med nosečnostjo kot posledica zlorabe drog s strani matere.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki zanemarjanja: izguba telesne teže ali stalna podhranjenost, podhranjenost, nenehna utrujenost, slabe jezikovne in komunikacijske sposobnosti, neprimerno domače okolje, kot so zelo slabi higienski pogoji ali prekomerna vlaga, stalna umazanost ali neurejenost in nečistost, neprimerno oblačenje glede na vremenske razmere, neudeležba na zdravstvenih pregledih ali odklanjanje le-teh, nezdravljene zdravstvene ali zobozdravstvene težave, kopičenje neizrabljenih zdravil, preživljanje nesprejemljivega časa z oskrbo drugih, slabe socialne veščine, slaba prisotnost v šoli ali šolski uspeh itd.

Diskriminatorno zlorabo predstavljajo oblike fizičnega, spolnega ali čustvenega nasilja, nadlegovanje, žalitve ali podobno ravnanje zaradi otrokove: starosti, rase, barve kože, narodnosti, etničnega ali nacionalnega porekla, jezika, kulture, vere in prepričanja, starševskega statusa, spola, spolne usmerjenosti, spremembe spola, invalidnosti, socialnega in ekonomskega ozadja. Do tega lahko pride v situacijah, ki izkoriščajo ranljivost otroka s tem, da ga obravnavajo na način, ki ga izključuje iz priložnosti, ki bi jih moral imeti kot enakopraven otrok.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki diskriminatorne zlorabe: nagnjenost k umiku in osami, neenako obravnavanje ali namerno izključevanje na podlagi osebne identitete, frustracija, ki lahko vodi do težav z obvladovanjem jeze, upiranje ali zavračanje dostopa do storitev, potrebnih za zadovoljitev potreb, opazno drugačno obravnavanje v primerjavi s sovrstniki, zavrnitev dostopa do storitev ali neprimerno izključevanje, kazanje znakov strahu in tesnobe, verbalno zlorabo, ponižujoče pripombe ali neprimeren jezik v zvezi z njihovo identiteto itd.

Bullying/Ustrahovanje je namerno, žaljivo vedenje, namenjeno ustrahovanju ali vznemirjanju otroka ali temu, da se počuti neudobno ali negotovo (npr. izključevanje ali osamitev, širjenje govoric, osramotitev v javnosti ali pred vrstniki, grožnje s povzročanjem škode, fizično

poškodovanje ali poškodovanje njihovih lastninskih predmetov). Mobbing je lahko fizičen (npr. udarjanje, brcanje, kraja), verbalni (npr. rasistične ali homofobne pripombe, grožnje, psovanje), čustven ali psihološki in se lahko odvija osebno ali na daljavo, kot na primer v virtualnem svetu družbenih omrežij, prek e-pošte ali kratkih sporočil, kar je znano kot kibermobbing.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki ustrahovanja: aktivno izogibanje obiskovanju določenih krajev ali druženju z določenimi skupinami ljudi ter vidna razburjenost, ko se od njih to zahteva; fizična ali verbalna agresija do drugih, vključno z ustrahovanjem drugih; brisanje računov na družbenih omrežjih in menjava telefonske številke; izostajanje od pouka ali prostovoljnega dela; prošnje za posojilo denarja; pogosto izgubljanje denarja ali osebnih stvari ali redno oškodovanje osebnih stvari, kot so oblačila; telesne poškodbe, kot so modrice, ugrizi in ureznine, težave s spanjem ali prehranjevanjem, nenadna izguba zanimanja za hobije ali prostočasno dejavnost ali družbeno skupino, izključevanje iz družbenih dejavnosti in dogodkov, povečanje samodestruktivnega in tveganega vedenja, kot so beg od doma, manjša kazniva dejanja in vandalizem, vidna nervoza, stiska ali tesnoba brez pripravljenosti pojasniti razlog itd.

Nadlegovanje se pogosto enači z ustrahovanjem, vendar obstajajo nekatere pomembne razlike. Nadlegovanje vključuje kršenje otrokove dostojanstva ali ustvarjanje zastrašujočega, sovražnega, ponižujočega, sramotnega ali žaljivega okolja za tega otroka. Pomembno je tudi dejstvo, da je nadlegovanje običajno povezano z zaščiteno značilnostjo, kot so starost, spol, invalidnost, rasa, spolna identiteta, vera ali spolna usmerjenost. Nadlegovanje se lahko zgodi v zasebnem okolju, na ulici, v šolah in praktično kjerkoli.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki nadlegovanja: slabši učni uspeh od pričakovanega, aktivno izogibanje določenim osebam ali krajem, netočnost in nespoštovanje urnika, splošna negativnost, razdražljivost, manjša prijaznost in odprtost, pritoževanje nad tem, kako ga obravnava druga oseba, povečana odsotnost, govorjenje o sramu in občutku neuporabnosti, zmedeno razmišljanje ali nerazločnost, prekomerna utrujenost in pomanjkanje navdušenja, nepripravljenost za udeležbo v skupinskih dejavnostih itd.

Izraz »mučenje novincev« ali »inicijacijski obredi« se nanaša na izvajanje ritualov, izzivov in drugih dejavnosti, ki vključujejo nadlegovanje, zlorabo, poniževanje ali osramotitev in se uporabljajo kot način za sprejem otroka v skupino. Inicijacijski obredi se lahko gibljejo od relativno neškodljivih potegavščin do dolgotrajnih vzorcev vedenja, ki dosežejo raven zlorabe ali kaznivega ravnanja. Poniževanje se pojavlja v mnogih različnih vrstah družbenih skupin, vključno z *gangi*, športnimi ekipami, šolami, univerzami, klikami, bratstvi in sestrstvi itd. Poniževanje lahko vključuje čustveno, fizično ali psihološko zlorabo. Lahko vključuje tudi goloto ali spolno napadanje.

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki mučenja: umik iz običajnih dejavnosti, nepojasnjena izguba teže, fizična ali psihološka izčrpanost, utrujenost, nepojasnjene poškodbe ali bolezni, sprememba videza ali oblačil, večja skrivnostnost in nepripravljenost deliti podrobnosti, nenadno zmanjšanje komunikacije s prijatelji in družino itd.

Institucionalno (organizacijsko) zlorabljanje ali grdo ravnanje z otroki nastane, kadar oskrba in druge storitve niso zagotovljene ali so neustrezne. To vključuje primere, ko sistematično slabo delovanje vpliva na celotno organizacijo. Institucionalno zlorabljanje se pogosteje pojavi, kadar je organizacija prepolna ali preobremenjena, kadar obstajajo finančne težave in kadar so ustanove slabo vodene ali so zastarele (npr. neupoštevanje zdravstvenih potreb ali neizdajanje zdravil po potrebi, pomanjkanje spoštovanja dostojanstva in zasebnosti, neprimerna uporaba omejevalnih ukrepov ali „zapor v sobi“, neustrezna hrana in pijača ali nezagotavljanje zadostne podpore za omogočanje prehranjevanja in pitja, neupoštevanje kulturnih, verskih

ali etičnih potreb in želja).

Nekateri znaki in vedenjski kazalniki zlorabe v institucijah: lakota ali dehidracija, nenamerno hujšanje, nezdravljene zdravstvene težave, pomanjkanje dostopa do potrebnih zdravil ali drugih pripomočkov, kot so zobne proteze, očala ali slušni aparati, pomanjkanje osebnih oblačil in osebnih stvari ter skupna raba osebnih predmetov, slaba osebna higiena, fizični dokazi omejevanja, kot so modrice ali odrgnine, izguba stika s prijatelji in družino, brez dostopa do sredstev komunikacije, javno razpravljanje o osebnih zadevah, slabo vodenje evidenc in manjkajoči dokumenti, malo družabnih, rekreativnih in izobraževalnih dejavnosti itd.

Neustrezno ali nevarno ravnanje pomeni, da ravnanje posameznika na odgovornem položaju ne dosega standardov, ki jih zahteva organizacija. Takšno ravnanje morda ni neposredno nevarno ali namerno škodljivo za otroka, vendar verjetno daje slab zgled (npr. kričanje, pretirano treniranje, posmehovanje otrokovim napakam, neupoštevanje smernic za zdravje in varnost, treniranje z alkoholom v dahu, kajenje in preklinjanje pred otroki ter neupoštevanje dolžne skrbi in pozornosti do vseh otrok). Primeri slabe prakse se pojavijo, ko potrebam otrok ni dana potrebna prednost, kar ogroža njihovo dobro počutje.

PREPOZNAVANJE IN PRIJAVA ZLORABE

Prepoznavanje zlorabe otrok ni enostavno. Pomembno je, da se znakov zlorabe ne prezre. Osebe, ki delajo z otroki, morajo biti pozorne na splošne znake morebitne zlorabe in morajo biti sposobne prepoznati indikatorje za vsako vrsto zlorabe. Čeprav so znaki in indikatorji lahko povezani z določenimi vrstami zlorabe ali škode, je pomembno vedeti, da se osebe, ki delajo z otroki, ne smejo pustiti zapeljati v poskuse »diagnosticiranja« zlorabe na podlagi seznama. Posamezniki za prijavo svojih pomislekov ne potrebujejo vedeti, kakšna vrsta zlorabe ali škode se dogaja, ampak morajo biti zgolj sposobni razložiti, kaj so videli ali slišali, kar vzbuja zaskrbljenost. Informacije morajo biti točne, popolne in dejanske, vključno z imenom in kontaktnimi podatki osebe, ki prijavlja incident. Lahko je zelo težko poročati o zaskrbljenosti glede osebja, uradnikov, prostovoljcev, plesalcev ali prijateljev, vendar imajo vsi zaposleni, uradniki, prostovoljci in plesalci dolžnost, da to storijo. Pomembno je, da se vsaka zaskrbljenost za dobrobit otroka ali ranljive osebe, ki izhaja iz suma zlorabe ali nadlegovanja s strani osebja, uradnikov, prostovoljcev, plesalcev ali prijateljev, takoj prijavi.

V celotnem postopku prijavljanja je zaupnost ključnega pomena. Treba je storiti vse, kar je v naši moči, da se zaupnost ohrani, ko je bila podana obtožba in se ta preiskuje. Informacije je treba deliti le s tistimi osebami, ki bodo sposobne obvladati in rešiti situacijo, in z nikomer drugim. Zaupnost je bistvena in bo zagotovila varnost vpletenega otroka, sprejetje ukrepov za zaščito otroka, zaščito oseb, vpletenih v kakršno koli pritožbo, pred govoricami in domnevami ter pošteno obravnavo oseb, proti katerim je vložena pritožba.

Če posamezniki med kakršnim koli dogodkom PZS opazijo kakršne koli sumljive okoliščine ali zaskrbljenost glede varnosti ali blaginje otroka, morajo te informacije posredovati osebi, odgovorni za varnost in zaščito otrok. Poročilo mora vsebovati vsaj: ime in datum dogodka/suma kršitve, datum in čas dogodka ter čas, ko je bilo to sporočeno, imena vpletenih oseb, kaj je kdo rekel ali storil in v čigavi prisotnosti, ime osebe, ki poroča, ter njen kontaktni e-naslov in številko mobilnega telefona. Poročilo mora vsebovati čim več podrobnosti (dejstev), pri čemer se je treba izogibati govoricam ali domnevam.

Če posamezniki menijo, da je otrok v neposredni nevarnosti zlorabe in je treba nujno ukrepati, je treba nemudoma obvestiti lokalne organe (socialno varstvo otrok ali podobne službe) ali policijo. Prijava zadeve lokalnim organom (socialno varstvo otrok ali podobnim službam) ali policiji se ne sme odlašati zaradi poskusov pridobivanja dodatnih informacij. Kadar je to

mogoče, je treba po telefonskem obvestilu lokalnih organov (socialne službe za otroke ali podobnih) ali policije poslati poročilo osebi, odgovorni za varnost in zaščito otrok.

Vsakdo, ki v dobri veri sporoči svoje skrbi, bo pri tem podprt, saj ve, da bodo njegove skrbi obravnavane resno ter občutljivo in ustrezno. Vse prejete in obravnavane informacije se obravnavajo strogo zaupno in se posredujejo le tistim osebam, ki bodo sposobne obvladati in rešiti situacijo. Včasih je morda potrebno poiskati nasvet ali obvestiti lokalne organe (socialno varstvo otrok ali podobne službe) ali policijo.

IZVAJANJE POLITIKE ZA ZAŠČITO IN VARSTVO OTROK V OKVIRU DOGODKOV PZS

Vse oblike zlorabe, nadlegovanja in zanemarjanja predstavljajo kršitev politike PZS za zaščito in varstvo otrok (in se ne bodo dopuščale). PZS ima politiko ničelne tolerance do vsakršnega vedenja, ki ogroža blaginjo in varnost otrok.

PZS bo zagotovila, da bodo otroci in mladi, ki sodelujejo na vsakem dogodku PZS, sodelovali v prijetnem, prijaznem in varnem okolju, ki spodbuja zdravje in dobro počutje ter jih ščiti pred kakršnimi koli neprimernimi ravnanji in zlorabami. Odgovornost za zagotavljanje te varnosti pri sodelovanju na dogodku PZS nosijo vse članice (klubi/društva), vodje ekip in odrasli vodje.

Vse skrbi v zvezi z zaščito je treba med dogodkom in/ali v okviru zaščite PZS takoj prijaviti uradniku za socialno varstvo in na kontaktni e-naslov za zaščito otrok, v skladu z odstavkom »Prepoznavanje in prijava zlorab« iz Politike PZS o zaščiti in varstvu otrok. Tisti, ki poročajo o pomislekih, so prepričani, da bodo ti obravnavani resno in zaupno; PZS bo v celoti podprla vsakogar, ki v dobri veri poroča o svojih pomislekih, da kolega ali kdor koli drug zlorablja ali bi lahko zlorabljal otroka ali ranljivo osebo.

KONTAKTNI E-NASLOV PZS ZA VAROVANJE IN ZAŠČITO OTROK

plesnivaruh@gmail.com